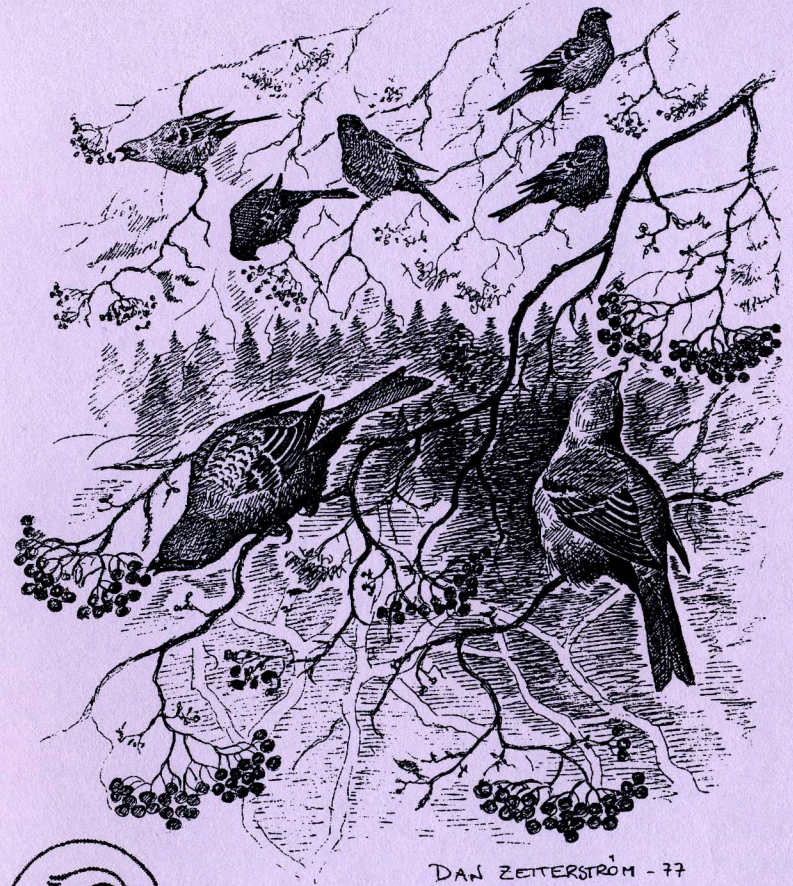

PANDÍON

DAN ZETTERSTRÖM - 77

1998:3 Årg. 14

tidskrift för fågelintresserade

Pandion utges av Frövi fågelklubb. Utkommer 3 ggr. årligen (april, augusti och december). Verksamhetsområde är Lindesbergs kommun.

Medlemsblad för Frövi fågelklubb

Ordf. Tomas Haraldsson,
Rabostan, 718 92 FRÖVI
Tel. 0581-72016

Vice ordf. Tommy Oscarsson,
Odonvägen 4, 711 33 LINDESBERG
Tel. 0581-12348

Sekr. Ulla Wallin,
Skolgatan 20, 718 31 FRÖVI
Tel. 0581-33179

Kassör. Bo Dahlström, Karlslund,
Ullersäter, 718 92 FRÖVI
Tel. 0581-32213

Övriga: Mattias Rudenvall, Andreas Sandberg, Martin Stervander och Mona Wallin.

Försäljningsansvarig:
Mattias Rudenvall, Vilan Sällinge
718 91 FRÖVI 0581-70317

Medlemsskap i FFK erhålls genom att betala 75:- på pg. 484 16 67-1.
Ungdomar 4-16 år 25:-. Familjemedlem 10:-.

Frövi fågelklubb hemsida:
<http://home3.swipnet.se/~w-33148>

Omslagsbild:
Tallbit, Dan Zetterström.

Frågor om exkursioner?

Tomas Haraldsson,
adress se ovan.

Klubbmästare: Gunnar Eriksson,
Tel. 0581-631045

Klubblokal: IOGT/NTO-lokalen i Blixterboda.

Fågelrapporter skickas till:

Mats Andersson, Hagabergsliden 4,
711 31 LINDESBERG Tel. 0581-16274
mats.andersson@lindesberg.mail.telia.com
Jan-Erik Malmstigen, Skomakargatan 6,
718 33 FRÖVI Tel. 0581-30252
malmstigen@swipnet.se

Redaktion och distribution för

Pandion: Lennart Sandberg,
Tallbacksgatan 3, 718 33 FRÖVI
Tel. 0581-31573
lennart.sandberg@vv.se

Adressändringar anmäler du till:

Sven-Olof Eriksson, Spannmålgatan 24,
Tel. 0581-647016.
bonna@telia.com
och
Bo Dahlström, adresser se ovan.

Babbel från ordföranden

Jaha. Ännu en fågelhöst har plitats ner i obsboken och i skrivande stund ligger snön ganska tjock utanför fönstret. En höst som bjudit på en hel del häftiga grejer, en av de absolut bästa som jag upplevt. "Bjudit" kanske inte är det rätta ordet, bakom upptäckterna ligger en hel del fälttimmar och många kilometers sparkande över åkrar och fält. Visserligen blir det ju mest på helgerna men de dagarna är å andra sidan rätt intensiva (gryning till eftermiddag). Nederbyfälten visade sig vara riktigt bra i slutet av augusti där några svampölar drog åt sig mycket vadare och tofsvipor. Bland mängderna av ärlor hittades en mycket märklig och hel-skumt tecknad ärla. Den lös som en nödraket bland de andra då hela kroppen var helt citrongul med ljusare, gulvita vingar. Många var vi som såg den men det blev aldrig någon rätsida på odjuret, antagligen en hybrid och kraftigt missfärgad därefter.

På klubbens Ölandsresa deltog den fantastiska siffran av sex (6) personer och till de som inte var med kan jag bara säga "där missade ni nå't!" Vädret var perfekt och sjöfågelsträcket, f.f.a. prutgässen, var något i hästvåg. Bland de många roliga obsarna kan nämnas härfågel, taigasångare, nattskär, videsparv och pilgrimsfalkar. Två veckor efter det, v 41, var jag själv på en hårdskädarvecka i England, på skoltid och delvis betald av skolan!! Meningen var att jag skulle åka dit för att göra ett forskningsarbete om miljön i landet och hoppades även kunna skåda lite. Resultatet blev att jag bodde på en fältsta-

tion i ett av landets bästa fågelreservat och skådade 10h/dag och gjorde arbetet den sista dagen. Under vårt (jag och min engelske skådarkollega Mark) skrotande bland buskagen på Gibraltar Point hittade vi bl.a. brandkronad kungsfågel, svarth. buskqvättor, jordugglor, rödhöns och en massa ringtrastar. Havsskådningen var också produktiv med storlabb, labbar, havssulor och stormfågel. C:a 50 000 vadare fanns längs stränderna, lite annat än t.ex. Ottenbys siffror.

Fastän vintern har kopplat sitt grepp om våra fågelmarker så är vinterskådningen nu roligare än på länge. Invasionsartat uppträder tallbitar, siskor, sidensvansar, trastar samt korsnäbbar och sorkförekomsten har fått en hel del vråkar och blåhökar att stanna kvar. Dessa håller främst till runt Sjömo-området men även vid t.ex. Österhammarssjön och Rynninge.

I styrelsen har vi tidigare diskuterat en eventuell barn/ungdomssektion inom klubben och huruvida intresset finns för en sådan. Från olika källor har det under hösten nått mig att det här och där finns intresserade yngre förmågor. Vi har funderat i riktningen att om det finns tillräckligt med intresse så kommer sannolikt någonting att startas i vår i och med fåglarnas återkomst.

Väl mött i fält!

Smålommen i Lindesbergs kommun 1995-1998

Mats Andersson

Inledning

Det här var fjärde året i projekt LOM, som drivs gemensamt av Naturskyddsföreningen och Sveriges Ornitologiska Förening. Här i Lindesbergs kommun har vi ju koncentrerat oss på smålommen och 1998 blev det särklassigt mest lyckade året. I år kom inte mindre än 12 ungar på vingarna. Kan den regniga sommaren måne ha bidragit till färre störningar från fritidsfolk och andra?

Resultat 1995-1997

Inventeringen går till så att varje tänkbar häckningslokal besöks vid minst tre tillfällen. Besöken sker under perioden från slutet av april till början av augusti och med tonvikten lagd i juni - juli. Syftet är alltså att fastställa förekomsten av stationära häckande par och resultatet av eventuella häckningar, samt hur många "stora" ungar varje par får. Varje inventerare har ett protokoll att fylla i, där

bl.a. en uppskattning av ungarernas storlek görs. Med "lyckade häckningar" menas häckningar som resulterar i minst en "stor" unge, vilket betyder att de är halv vuxna flygga.

Sammanlagt i samband med Projekt LOM har 18 lokaler besökts under 1995-1998. Av dessa fanns det stationära par minst ett av åren vid 15 lokaler. Vid 3 lokaler har alltså inga lommar setts vid något tillfälle något av åren. Vid 4 lokaler häckade smålommen varje år. Av de 15 häckningslokaler lyckades häckningen, vid ett eller flera av åren, vid 7 lokaler. Antalet lyckade häckningar med minst en unge var 4-8 st/år. Antalet stora ungar årligen var 5 st. de tre första åren och hela 12 st 1998, som blev ett väldigt lyckat år. Detta skulle innebära ett genomsnitt under de fyra åren på knappt 1,3 unge per lyckad häckning (se även tabellen nedan).

År	Antal besökta	Antal par som på-	Antal stora ungar	Medel-antalet stora ungar/par	Antalet lyckade häckningar med minst 1 unge	Medel-antalet stora ungar per lyckad häckning	% lyckade
1995	18	11	5	0,5	4	1,25	37
1996	18	10	5	0,5	5	1	50
1997	16	10	5	0,5	4	1,25	40
1998	17	11	12	1,5	8	1,5	73

Tabell 2. Häckningsutfall för smålom i Lindesbergs kommun 1995-1998.

Följande personer har deltagit i inventeringen i Lindesbergs kommun: Kjell Mattsson, Per-Martin Ramberg, Johnny Tegin, Ulla Wallin, Per Zetterlund, Mats Andersson.

Bevingade ord från Österhammarssjön

Annika Sandström

Det var lättare att vistas utomhus denna milda september, som bjöd på dubbelt så många soldagar som regnstänk-dagar och mestadels en svag sydostlig vind, förutom de sista dagarna när nordan beslutsamt påminde om att hösten är den nu gällande årstiden. Annars kunde man nästan få för sig att sommaren äntligen gjorde entré, åtminstone när temperaturen uppnådde +24° och solen gassade från en klarblå himmel.

Flera dagar rädde 20° och periodens medeltemperatur dagtid var 17°. Även kvällarna var ljumma med 18° - 20° vid några tillfällen, annars runt 13°. Den arla morgonstunden bjöd på lite kyligare temperaturer, i medeltal 11° och, främst under den första hälften av månaden, en tät dimma som gärna dröjde sig kvar framåt förmiddagarna.

Ur fågelskådarsynpunkt var dimman förstas ett hinder och det vackra vädret tvingade inte ner förbisträckande fåglar till synhöjd. I mitt fall spelar det sistnämnda inte så stor roll eftersom jag inte tillhör världseliten när det gäller att identifiera förbisträckare. Ett enda sträck kom inom synhåll och jag såg i alla fall att det var ett 20-tal mindre vaddare och att de flög söderut!

September är ju tiden för de härligt lysande färgerna, som först försynt smyger sig in i grönkan för att sedan i ett plötsligt och hämningslöst sprakande dominera varenda kvist.

September är också det idoga insamlarens tid och de mest synliga och ljudliga representanterna för det är nog nötskrikarna. Varje dag syntes ett 10-tal flitiga pendlare resa mellan ekarna på säteriet och skogen öster om sjön. Ett ekollon i taget i den kraftiga näbben är tydligen deras transportvillkor. Lika imponerande som det idoga arbetet är deras ljudrepertoar, från de hesa och uppfordrande skriken, som inte ens en lomhörd kan missa, till det lågmälda smågnolandet och hjärtskärande gnällandet. För att inte tala om när de ljudmässigt, med stor precision, "klär ut sig" till exempelvis jamande kattor eller till, sin specialité, ormvråkar.

De riktiga ormvråkarna var i farten under hela månaden och visade sig dagligen. Två av de fem som sågs höll ofta till nere vid tornet och jag fick på nära håll bevittna när en groda blev ormvråklunch. Tyvärr har ormvråkarna förlorat en häckningsplats sedan ett skogsparti i närheten av Margretelund skövlats.

Andra som sågs och hördes dagligen var gröngölingar, ringduvor, björktras-tar, talgoxar och blåmesar.

Fram till den 5 sept. sågs även buskskvättorna så gott som dagligen. Sädesärlorna fanns på plats till och med den 26 sept. Och deras gula släktingar gästade Sköldberga samt åkern nedanför tornet den 15 sept., då 12 st observerades.

Vid Sköldberga räknades också flest antal ladusvalor in, 35 st den 13 september. De sista för säsongen satt på träden vid säteriets loge tillsammans med en backsvala den 16 sept. Även pilfinkar, grönfinkar, bofinkar, gulsparrar och nötväckor trivdes vid Sköldberga.

På trådar, åkrar och stolpar i närheten av tornet höll 8 kråkor till samt ett skatgång med 11 medlemmar. Hit anlände också regelbundet starna, som flest 59 st. Den störst flocken, ett 100-tal, sågs dock i en hage söder om sjön tillsammans med ca 100 kajor.

Andra stora gäng var ett hundratal bofinkar och en bergfinksflock på upp emot 300 individer. Bergfinkarna kom farande som en myggsvärm när sparvhöken gjorde ett jaktsteg över deras rastplatsutnämnda trädunge.

En annan dag observerades två sparvhökar som tänkte sig en stadigare måltid. Den ena gjorde en hissnande stört-dykning mot en av skatorna i gänget vid tornet, men fick finna sig i att i stället bli förföljd av den planerade middagen och hans kompisar. Dessutom sällade sig en kråka till bortjagartruppen. Den andra sparvhöken, som var lite större, gjorde ett tappert försök på en nötskrika men här kom tydligen de hessa skriken väl till pass i avskräckande syfte och skrikan klarade livhanken utan att ens behöva lyfta från grenen den satt på.

Tofsviporna, som också tillhör gängbildarna vid den här årstiden, sågs fram till den 23 sept. och som mest observerades 125 vipor på ett fält nordost om Finnåkerssjön där de gjorde sällskap med ca 20 ljunpipare.

Skogsduvorna, som däremot verkar föredra den lilla gruppen på två till tre fåglar eller ensamhet, visade sig vid fem tillfällen. Bland de arter som bara observerades några enkasta gånger kan nämnas; (individantal inom parentes) steglits (3), ängspiplärka (2), sånglärka (6), enkelbeckasin (1), rödvingetrast (2) samt dubbeltrast (1).

Från spettarnas sida var, som tidigare nämnts, gröngölingarna mycket aktiva, men även spillkråkornas rop och ringande läte hördes ofta och de sågs då och då. Däremot var storhackle ovanligt tillbakadragen, endast tre observationer.

Andra visade, i stället, flitigt upp sig och sina färdigheter. Vid ett tillfälle sågs fyra korpar, men annars var det de två som alltid håller till i och vid skogen öster om sjön som bjöd på imponerande flyguppvisningar. Stört-dykningar och tricket att falla ihop vingarna och vända sig på rygg under några sekunder är populärt. Om partnern befinner sig ovanför så att man dessutom kan vända sig klor mot klor med denne, blir det ännu roligare. Den avancerade övningen att slita en kotte från en talltopp med klorna, flytta fram den till näbben, släppa den från luften för att sedan dyka ner och fånga den med näbben får åskådarna att hänföras. Att under ljudliga kluckanden, klonganden och korrpenden.

Nere vid sjön har det också varit en hel del aktiviteter. Där har varit både dansbana och badplats. Jo, jag såg en som bjöd opp och flera som tog sig ett dopp.

Eftersom det var en trana som dansade är det väl läge nu att kalla Österhammarssjön för "Lilla Hornborgarsjön" och att kalla hösten för vår. Det var

också tranorna som stod för badandet medan jag, varm och dåsig av hettan i tornet, fick nöja mig med att titta på deras uppfriskande bestyr. Om vingarna ingått i min fysiska utrustning hade jag tveklöst kastat mig ut från tornet, flugit tvärs över sjön och gjort de badande sällskap.

Tranorna var ju de som dominerade den här trakten under månaden med sin storlek, sitt stora antal, de vuxna fåglarnas mäktiga rop och de ungas höga visslingar. Så har de också fått en egen rapport, där deras övriga förehavanden under perioden beskrivs.

Österhammarssjön är en livgivande, förskönande och, för alla arter, nödvändig oas i jordbruksbygden. Att vara i tornet vid sjön inger en sådan ro och fröjd för själen. Får man dessutom komma bevingade med existenser nära håller livsglädjen sig i form. Som när duvhöken plötsligt dök upp framför näsan eller när de två lärkfalkarna, som regelbundet höll till här i början av månaden, girade förbi under den snabba jakten på trollsländor och annat smaskens. Eller när den stora truten värdigt passerade över mitt huvud och jag kunde möta den observanta blicken. Trots närheten lyckades jag inte artbestämma den, men det saknade helt betydelse för truten och min upplevelse.

En annan upplevelse av det mäktigare slaget var då den store från havet svepte in. Veldig och majestätisk trots att fjäderdräkten, med bl a avsaknad av vit stjärt, klargjorde att det var en ungdom. Hemfridsbrottet var ett faktum för sjöns lite mer stationära invånare och uppflog energiskt smattrande när en av gräsänderna var en hårsman från att bli ömmat. Efter attacken skruvade örnen

sig sakta upp till högre höjd, men fanns kvar inom synhåll under ungefär tjugofem minuter innan den drog iväg mot sydväst.

Bland de som fick friden störd, vid örnbesöket på eftermiddagen den 4 september, var 27 gräsänder, ca 20 krickor, 2 bläsänder, 2 hägrar, 2 sångsvanar och 5 grågäss. Antalet gräsänder var konstant under hela perioden. Det samma gäller för hägrarna, dessa eleganta balanskonstnärer som smyger i vassen och reptilsnabbt fångar ett byte. De två bläsänderna blev tre och sedan tjugofyra. Krickorna minskade från ett tjugotal till tio och den 27 september sågs en enda kricka. Den lilla ensamma krickan blev avsnäst av en bläsand och fick ge upp sin fina putsplats till den större andkollegan.

De fem grågässen, sannolikt det par som häckat här och deras ungar, stannade kvar i sjön t om den 5 september. En grupp på 3 st sågs sedan i luften vid ett par tillfällen.

Andra gässter i trakten var sädgässen vars visit, enligt mina observationer, varade mellan den 14 och 27 september. Vid ett tillfälle rastade 22 st i Österhammarssjön och vid ett annat ca 30 st vid pumphuset norr om Finnåkerssjön. I övrigt sågs de flygande i varierande flockstorlekar, varav den största bestod av ca 70 sädgäss.

Deras släktingar från Kanada syntes så gott som dagligen. Från början av perioden låg de kvar i sjön på mornarna och som flest räknade jag in 173 gäss. Dagtid sågs de vid flera tillfällen på stora fält sydost om sjön och en dag observerades ett 100-tal i Finnåkerssjön.

Från Finnåkerssjöhålet kom regelbundet en fiskärna för att fiska i Österhammarssjön. Den stannade kvar t om den 11 september.

En annan ryttlande fiskare, av lite större format, tog en något förströdd tur över sjön den 22 september. Den kära gjusen var glädjande att återse, senast var i augusti. Okänt är om det var någon av de tre som vistas här under sommaren eller om det var en förbipasserare. Hur som helst stannade den bara en kort stund och reste sedan söderut.

Den bruna kärrhöksfamiljen, bestående av hona, hane och minst fyra ungar, som i somras hade sin boplatz här vid sjön, dröjde sig kvar till den 24 september. Ungarna sågs vid några tillfällen, men oftast var det de vuxna fåglarna som visade sig.

Den blå av samma släkte var lite sparsammare med sina framträdanden. Vid tranräkningen på kvällen den 22 september syntes en hane lämna sjön för att bege sig mot Sällingesjöhålet. På den först dagen av detta uppdrag sågs en hane flyga åt Österhammarssjön och den sista dagen besökte en hona stränderna vid sjön.

För övrigt har vi som bor på säteriet den stora förmånen att befinna oss mitt under många fåglars pendlarstråk och dessutom har vi, i år, kunnat glädjas åt att kattuglorna häckat här och fyllt kvällarna med sina speciella rop och läten. Minst en dunboll med näbb blev resultatet av häckningen. Den 22 september hördes även pärlugglans dallriga hoanden över nejden.

Alla dessa sedda fågelarter och alla andra, sedd och osedd, arter som ingår

i livets väv har lika stor rätt att finnas till. Oavsett vad vi människor hittar på så finns ingen värdeskillnad mellan t ex en pilfink och en havsörn, mellan människan och andra arter. Varje art och varje individ är en del av det ofrånkomliga kretsloppet och har därmed rätt att leva under de villkor som livet avsett. Vi människor, som har förmågan att bestämma över livsrummet, har ett stort ansvar att lämna utrymme för andra arter.

Det gäller för oss att inse att exempelvis fåglar existerar för sin egen och livets skull. De har inte till uppgift att vara våra samlarobjekt, skrytobjekt, upplevelseobjekt eller kryss på en lista. Det betyder inte att vi inte kan vistas ute för att titta och lyssna på fåglarna och glädjas åt den upplevelse som det är. Det betyder inte heller att vi inte kan njuta av deras skönhet, intressera oss för deras beteende, räkna individer eller kartlägga arter. Men det måste ske på fåglarnas villkor, vilket bl a innebär att vi får lov att respektera deras behov av avstånd till oss. Att så långt det är möjligt undvika att störa dem och inte medvetet och respektlöst skrämja upp dem, bara för att vi ska kunna titta på dem och förgylla våra noteringar eller artlistor.

Faran med tävlandet, om t ex flest sedda arter, är att vi främst uppfattar den ekologiska verkligheten som en kuliss för våra egna prestationer.

I stället för att betrakta fåglar som objekt kan vi släppa fram den känsla av ödmjukhet och samhörighet, vilken har sin grund i att fåglar och människor är levande medexistenser i livet.

Birdwatch Day 3 oktober 1998

Jan-Erik Malmstigen

Årets "Euro Bird-Watchday" inföll helgen 3-4 oktober med lördagen den 3:e som huvudräknardag. Det var fjärde året i rad som Frövi Fågelklubb deltog i detta arrangemang.

Vädret var mulet och temperaturen på morgonen + 5-6 grader, vinden svag ostlig. Räkningen påbörjades vid gryningen strax efter klockan sex och avslutades tidigast klockan tio på förmiddagen.

Nederby, ny lokal

Totalt besöktes tolv lokaler. Tio av dessa lokaler var bemannade även 1997. Ny lokal var Nederby strax norr om Sjömosjön. I år bemannades dessutom åter ön Sotaren i Väringen. Inga skärpiplärkor i år, istället två förbiflygande lappsparvar. Från Väringen kan även nämnas två fynd av smålom.

Resultat

Totalt räknades knappt 10.000 fåglar av 80 arter.

Bästa lokal blev Hagaberg med 42 arter följt av Storåbadet med 39 arter.

Som framgår av tabellen dominerande som vanligt bo/bergfinkarna med totalt drygt 1400 fåglar (klar dominans av bergfink) knappt följt av kanadagåsen med sina 1206 individer.

Bland obsarna bör även nämnas skäggmes vid Storåbadet. Minst fem ex sågs på morgonen, vid ett besök på samma lokal senare på eftermiddagen sågs en flock om ca 15 ex. En sen rörsångare ringmärktes vid Hagaberg och vid Storåbadet hördes en sjungande lövsångare. Se även tabell nedan.

Artlista

Smålom. Två ex rastar Väringen samt ett ex str. Bläsåsen på morgonen.
Småskrake. 1 ex rastar Albäcksån.
Brun kärrhök. En hane Gillberga gårde.
Tornfalk. Totalt fyra ex Sjömosjön-Nederby.
Vattenrall. Ungar hörs Hagaberg.
Trana. 240 ex Sörbysjön.
Dvärgbeckasin. 1 ex Storåbadet.
Mindre hackspett. 1 ex Storåbadet samt hörd Hagaberg.
Rörsångare. 1 ex ringm. Hagaberg.
Lövsångare. 1 sj Storåbadet.
Skäggmes. fem ex Storåbadet, senare på dagen en flock om ca 15 ex samma lokal.
Varfågel. 1 ex Sjömosjön.
Steglits. fem ex Storåbadet samt 4 ex Rynninge.
Lappsparv. Två ex str.(N) Sotaren.

Ett stort tack till alla som ställt upp!

Bird Watch Day 1998

Här presenteras sammanställda resultatet från de lokaler som var bemannade på Bird Watch Day.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Tot
1 Storlom				1	1										2
2 Smålom				2	1										3
3 Skäggdopping	1	1	1	24	x					2		2			31
4 Häger		1		3	1		4			1					10
5 Knölsvan		2													2
6 Sangsvan						2	12	31	19	17	1				82
7 Sädgas				15					9		18				42
8 Kanadagas	2		79	345	30	2	308	22	203	99	116				1206
9 Blåsand								4	2						6
10 Gräsand	4	2	101	1		1	20	21	14	4			8		176
11 Kricka						13		5	31	2					51
12 Vigg	1			12						2					15
13 Knipa	4	7						1		3		3			18
14 Småskrake			1												1
15 Storskrake	4	8		58	x					1					71
16 Brun kärrhök														1	1
17 Blå kärrhök					1	2			2		4		6		15
18 Duvhök	1								1				1	1	4
19 Sparvhök	1					1				2	1			4	9
20 Ormvråk		2				1	7		1	4	5				20
21 Fjällvråk			1			1	2			2			6		12
22 Tornfalk						2					2				4
23 Vattenrall	1														1
24 Trana						1	36	240	94					75	446
25 Tofsvipa									39	50					89
26 Enkelbeckasin	1	1	1										1		4
27 Fiskmås	1	8	5	2	2							2			20
28 Gråtrut	3	14		28	10	1		1				5			62
29 Ringduva	82		37		25	50	362		16	78	100				750
30 Skogsduva														7	7
31 Gröngöling	1		1	1	1		2	2		1	2	1			12
32 Spillkråka			1	1			1	1	1	1			1		7
33 St hackspett	2				2	1	2	1	2	1					11
34 M hackspett		1			1										2
35 Sånglärka	4	1	16		5	5	48	3	1	17	25				125
36 Ladusvala														2	2
37 Ängsplårlarka		10	11		10	10	163	13	2	3	10				232
38 Trädplårlarka							3								3
39 Sädessärla				5					1					1	17
40 Gårdsmyg	2					2									4
41 Järnsparv	2				8		1			1					12
42 Rödhake	5	20	3		10	3		1	2						44
43 Koltrast	4	10	4		15	3		6		2	1	2			47
44 Björktrast	20	60	100		8	5	27	60	x	6	14	25			325
45 Taltrast	10	20	1		x	x		1	4	5	1	1			43
46 Rödvingetrast	10	20	2		x	x	1	5	1	1			8		48
47 Dubbeltrast															5
48 Gransångare														1	1
49 Rörsångare	1														1

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Tot
50 Lövsångare			1												1
51 Kungsfågel	20	10	2		20	15		2		7					76
52 Skägges			5												5
53 Stjärtmes			2			2									4
54 Entita			5		5	5									19
55 Talitita	3		1		6	2		1		1					14
56 Svartmes				10	10	4									24
57 Blåmes	5	25	5	3	30	25			3	10	1	2			109
58 Talgoxe	8	25		4	15	10		1	7	19	2	3			94
59 Nötväcka	2		1	1	2	3		2	1	3		2			17
60 Trädskrypare					2			1		2					5
61 Varfågel						1									1
62 Nötskraka	15	2	6	2	10	5	37	4	6	4	5	1			97
63 Skata	4		5		2	20	9	2	1	5	7	7			62
64 Kaja	26	100	63	36	20	200	45	62		72	60	3			687
65 Kråka	13	25	26		25	40	67	5	6	34	50	5			296
66 Korp	1				2	25	1	7	7	4	2	1			50
67 Stare			150			50				3	50				253
68 Piifink	2	10	15		3					2					32
69 Bofink		30	1		20	5	87	52							207
70 Bergfink		370	17		150	3	44	17			100	7			701
71 Grönfink	2	10	70		2	25	25	24			30	20			208
72 Steglits			5				1								10
73 Grönsiska	100	320	150		75	5	15	6				20			691
74 Hämpling					3		1								4
75 Gräsiska			20		2										22
76 M Korsnäbb					5										5
77 Domherre	2	3													5
78 Lappsparv				2											2
79 Gulsparv	5	20	1		11	30	13	8	4	1	2				95
80 Sävsparv	2	10			5		1	3			3	1			25
Trast sp	100				50	400			100						650
Bo/Berg-	100		100			250			75						525
Totalt	578	1198	992	535	630	1236	1318	422	773	560	681	142	28	109	9098

- Hagaberg (Jan-Erik Malmstigen). 42 arter.
- Storåbadet (Mats Andersson). 39 arter.
- Albäcksan (Tommy Oscarsson). 34 arter.
- Sotaren/Våringen (Kjell Mattsson). 19 arter.
- Blåsåsen (Tomas Haraldsson). 46 arter.
- Sjömosjön (Bo Dahlström). 40 arter.
- Rynninge (S-O Eriksson). 31 arter.
- Österhammarsjön (Christer Eriksson). 34 arter.
- Sörbysjön (Lennart Sandberg). 31 arter.
- Sällingesjön (Ulla Wallin, I-B Ericsson). 38 arter.
- Nederby (Björn Lindberg). 29 arter.
- Näset/St Lindessjön (P-M Ramberg). 23 arter.

- Västvalla (Pär Jacobsson). Komplettering.
- Rynninge, Fänninge, Gillberga. (Tomas Haraldsson, Bo Dahlström). Komplettering.

